

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1CoE/167/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615201276
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615201276.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a členov senátu JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, v exekučnej veci oprávneného: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 88, Nitra, IČO: 30 794 536, proti povinnému: SPIRIT, s.r.o., so sídlom Liptovský Mikuláš, Ul. 1. mája 1958/54, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 390 984, pre vymożenie pohľadávky 7.000,- Eur a trov exekúcie, ktorá exekúcia bola vedená pred súdnym exekútorom Mgr. Ivanom Jamborom, so sídlom Exekútorový úrad J., P. X, J., pod sp. zn. EX 11/2015, v štádiu konania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe odvolania oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1Er/557/2015-20 z 22.6.2015, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1Er/557/2015-20 z 22.6.2015, čo do výroku, ktorým bolo vyhovené námietkam povinného proti exekúcii, **z r u š u j e a v e c v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1Er/557/2015-20 z 22.6.2015, čo do výroku, ktorým bolo vyhovené námietkam povinného proti predbežným trovám exekúcie, **o d m i e t a**, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhovel námietkam povinného proti exekúcii. Zároveň vyhovel i námietkam povinného proti predbežným trovám exekúcie.

Svoje rozhodnutie, čo do výroku, ktorým vyhovel námietkam povinného proti exekúcii, odôvodnil okresný súd s poukazom najmä na ustanovenia § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, § 250c ods. 1, § 251 ods. 4 O.s.p.; § 70 ods. 5 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov; § 52 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spzn. 3Cdo/164/96 z 27.1.1997 v podstate tým, že tunajší krajský súd uznesením č.k. 20S/4/2015-28 z 26.2.2015, v konaní o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, odložil vykonateľnosť rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Bratislave č. 2014/103488 z 3.11.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, č. NR1/OK/KOn/2014/29 zo 4.8.2014, ktoré je v exekučnom titulom. Pri svojom rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúciám, vychádzal aj z právneho názoru krajského súdu, ktorý v predmetnom uznesení o odložení vykonateľnosti predmetného rozhodnutia uviedol, že pri svojom rozhodovaní prihliadol na výšku základného imania žalobcu - v tomto exekučnom povinný, ktoré podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina 26.2.2015 predstavuje čiastku (zaokrúhlene) 6.638,80 Eur a na výšku uloženej pokuty (7.000,- Eur). Primárnym pre povolenie odkladu vykonateľnosti exekučného titulu, bolo preto podľa rozhodnutia krajského súdu, rozdiel medzi výškou uloženej pokuty a výškou základného imania povinného, na základe čoho sa krajskému súdu javilo, že okamžitým výkonom rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, by žalobcovi (povinnému) hrozila závažná ujma, ktorá by mala pre povinného likvidačné

dôsledky. Krajský súd preto svojím povolením odkladu vykonateľnosti exekučného titulu, konštatoval dôvodnosť naplnenia hypotézy právnej normy § 250c ods. 1 O.s.p.

2. Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas odvolanie oprávnený. Podanie odvolania odôvodnil nasledovne: „V exekučnom konaní Ex 11/15 vedenom Exekútorským úradom Mgr. Ivana Jambora bol podkladom na vydanie poverenia exekútorovi exekučný titul a to právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra č.s.: NR1/OK/KON/2014/29 č.z.: 2014/183306 zo dňa 4.8.2014. Krajský súd Žilina na základe žaloby povinného o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave č. 2014/103488 zo dňa 3.11.2014, rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra č.s.: NR1/OK/KON/2014/29 č.z.: 2014/183306 zo dňa 4.8.2014, návrhu na odklad vykonateľnosti uznesením č.k. 20S/4/2015-28 zo dňa 26.2.2015 odložil vykonateľnosť rozhodnutia Ústredia PSVR. Súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vedené na Krajskom súde v Žiline nie je doposiaľ skončené. Podľa nášho názoru výška základného imania povinného nie je dôvodom, aby bolo vyhovené jeho námietkam voči exekúcii. Povinný podniká v súlade s § 2 Obchodného zákonníka, keď sa podnikaním rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene za účelom dosiahnutia zisku. Výška základného imania pri vzniku povinného je zákonný predpoklad zápisu tejto obchodnej spoločnosti. Podľa výpisu z obchodného registra na internete bola spoločnosť založená spoločenskou zmluvou zo dňa 3.3.2000 so základným imanom 200.000,- Sk (6638,78 EUR). Máme pochybnosť, či základné imanie vo výške 6638,78 EUR je jedinou sumou, ktorou povinný pri podnikaní disponuje. Je nepravdepodobné, že spoločnosť od svojho vzniku obchoduje len do výšky základného imania. Oprávnený poznamenáva, že nevydáva rozhodnutie za predpokladu, že vykonateľnosť takéhoto exekučného titulu môže byť súdom zrušená, odložená, zamietnutá a pod. Povinný v zmysle § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) podal námietky voči exekúcii a domáhal sa jej zastavenia. Mal za to, že vzhľadom na odklad vykonateľnosti rozhodnutia oprávneného nie je možné exekúciu vykonať, a teda nie sú splnené predpoklady na to, aby súdny exekútor vykonával úkony exekučnej činnosti. V zmysle upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 5.3.2015 namietal uplatnenie predbežných trov exekúcie ako nedôvodné. S námietkami proti exekúcii a návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasíme aj z týchto dôvodov: odklad vykonateľnosti rozhodnutia nie je dôvodom na zastavenie exekúcie, nakoľko vykonávané rozhodnutie ostáva naďalej vykonateľným, avšak po určitú dobu je jeho vykonateľnosť odložená, odklad vykonateľnosti rozhodnutia spôsobuje iba dočasnú nemožnosť realizácie exekúcie, odkladom vykonateľnosti exekučný titul svoju vlasťnosť nestráca, čo znamená, že zastavenie exekúcie by bolo možné až po prípadnom zrušení exekučného titulu, vykonávanie procesných úkonov súdneho exekútora nie je dôvodom námietok povinného proti exekúcii, povinný v námietkach proti exekúcii neuviedol dôvody, ktoré by splnili predpoklad na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 Exekučného poriadku. V časti uplatnenia predbežných trov exekúcie je na zvážení súdneho exekútora, vzhľadom na výšku vymáhanej pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie, ktorý spôsob vykonania exekúcie je postačujúci a vhodný na vymoženie pohľadávky oprávneného a jej príslušenstva, ako aj trov exekúcie, pričom súdny exekútor je povinný prihliadať na ustanovenia Exekučného poriadku. Vzhľadom k uvedenému sme toho názoru, že námietky povinného proti exekúcii a dôvody na zastavenie exekúcie neodôvodňujú postup v zmysle § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko nenastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáateľnosti priznaného právoplatným a vykonateľným rozhodnutím ÚPSVR Nitra č.s.: NR1/OK/KON/2014/29 č.z.: 2014/1833606 zo dňa 4.8.2014 a ani nie sú iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Navrhujeme, aby súd námietkam povinného nevyhovel“.

3. K odvolaniu oprávneného sa vyjadril povinný, navrhujúc potvrdenie napadnutého uznesenia ako vecne správneho, uviedol nasledovné: „Oprávnený namieťa skutočnosť, že výška základného imania povinného nie je dôvodom, aby bolo vyhovené jeho námietkam voči exekúcii. Svoje tvrdenie oprávnený oprel o vyjadrenie prvostupňového súdu uvedené v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, v zmysle ktorého sa exekučný súd vyjadril, že pri svojom rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúcii vychádzal aj z právneho názoru krajského súdu ohľadom výšky základného imania povinného a výšky uloženej pokuty. Povinný k tejto skutočnosti uvádza, že dôvodom, pre ktorý došlo k vyhovneniu námietkam povinného voči exekúcii bol nedostatok formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, ktorá musí byť splnená počas celej doby trvania exekučného konania, ako uviedol prvostupňový súd. Keďže došlo k odkladu vykonateľnosti rozhodnutia, ktorý je exekučným titulom, máme za to, že prvostupňový súd postupoval správne, keď o námietkach povinného rozhodol tak, že im vyhovel, a to v súlade s § 50 ods. 1 Exekučného poriadku. Oprávnený súčasne uvádza, že nesúhlasí s námietkami proti exekúcii a

s návrhom na zastavenie exekúcie z dôvodov bližšie špecifikovaných v jeho odvolaní. Povinný podal v zákonom stanovenej lehote námietky voči exekúcii v súlade s § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, nie však návrh na zastavenie exekúcie, ktorý je upravený v § 57 Exekučného poriadku. Podľa názoru povinného prvostupňový súd nemohol postupovať inak, ako vyhovieť námietkam povinného voči exekúcii, keďže po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré bránia jeho vymáhateľnosti. Povinný má za to, že keďže došlo k odkladu vykonateľnosti exekučného titulu, nie je splnená podmienka jeho vykonateľnosti, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 20S/4/2015, kde sa rozhoduje o správnej žalobe podanej povinným vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia oprávneného. Exekučný titul bude teda spôsobilým na vedenie exekúcie až po právoplatnom skončení konania na Krajskom súde v Žiline“.

4. Vzhľadom na to, že vec bola krajským súdom rozhodovaná za účinnosti procesného kódexu účinného od 1.7.2016 (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), odvolací súd bol povinný pri svojom postupe aplikovať úpravu účinnú od 01.07.2016 (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

K výroku, ktorým bolo vyhovené námietkam povinného proti exekúcii

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a 380 CSP a toto rozhodnutie okresného súdu v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), z nasledovných dôvodov:

6. V posudzovanom prípade je exekučným titulom rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, č. NR1/OK/KOn/2014/29 zo 4.8.2014, ktorým bola povinnému v zmysle § 68a ods. 1 písm. b) zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti uložená pokuta vo výške 7.000,-Eur. Rozhodnutím nadriadeného orgánu - Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny č. 2014/103488 z 3.11.2014 bolo odvolanie povinného zamietnuté a zároveň odvolací orgán označené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra potvrdil. Proti uvedenému rozhodnutiu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny podal povinný 13.11.2015 žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorej súčasťou bol i návrh na odklad vykonateľnosti vyššie uvedených rozhodnutí podľa § 250c ods. 1 O.s.p. Tunajší krajský súd rozhodol o návrhu na odklad vykonateľnosti tak, že uznesením, č.k. 20S/4/2015-28 z 26.2.2015 odložil vykonateľnosť rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Bratislave č. 2014/103488 z 3.11.2014. Predmetné konanie o správnej žalobe vedené pod sp.zn. 20S/4/2015 nie je doposiaľ (t.j. ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu) právoplatne skončené.

7. Odvolací súd v celom rozsahu akceptuje právny názor nielen súdu prvej inštancie, ale i Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorého exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej i materiálnej. Formálnou vykonateľnosťou rozhodnutia sa rozumie dodržanie zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, uplynutie lehoty na plnenie a podanie, resp. nepodanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu. Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia (§ 42 Exekučného poriadku) je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. Súd je povinný skúmať, či sú podmienky formálnej vykonateľnosti skutočne splnené. Materiálne podmienky vykonateľnosti exekučného titulu sú napr. to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, resp. či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia, teda či nejde o rozhodnutie voči nejestvujúcemu subjektu, pričom účastníci musia byť v rozhodnutí dostatočne individualizovaní. Materiálnym predpokladom vykonateľnosti je tiež určenie lehoty na plnenie, vymedzenie rozsahu a obsahu plnenia.

8. Primárnym pre rozhodnutie v danej veci je posúdenie vplyvu rozhodnutia o odložení vykonateľnosti exekučného titulu na priebeh exekúcie. Podľa názoru odvolacieho súdu odkladom vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu (i rozhodnutia súdu tak všeobecného ako i rozhodcovského) nastal stav, ktorý je síce charakteristický absenciou vykonateľného rozhodnutia (exekučného) titulu, ale nemusí viesť k zastaveniu exekúcie. Odklad vykonateľnosti neznamena, že rozhodnutie, ktoré vlastnosť vykonateľnosti už skôr nadobudlo, ju odkladom vykonateľnosti stratilo. Odklad vykonateľnosti spôsobuje len dočasnú nemožnosť realizácie exekúcie a je dôvodom na súčasný odklad exekúcie. S týmto právnym záverom sa stotožnil i Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení, č.k. II. ÚS 4/2014-22 z 15.1.2014.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď vyhovel námietkam povinného, čo by v ďalšom štádiu exekučného konania nevyhnutne viedlo k zastaveniu exekúcie. Ako konštatoval i Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení, sp.zn. II. ÚS 586/2011 z 15.12.2011 z ustanovenia § 50 ods. 5 Exekučného poriadku vyplýva povinnosť exekučného súdu ex offo zastaviť exekúciu na základe splnenia zákonného predpokladu, ktorým je právoplatné uznesenie o vyhovení námietkam proti exekúcii. Vzhľadom na citované ustanovenie je exekučný súd v konaní o zastavení exekúcie viazaný už vyriešenou právnou otázkou dôvodnosti podaných námietok a neposudzuje opätovne dôvody, ktoré viedli k vyhoveniu námietkam proti exekúcii. Opätovnému posúdeniu dôvodnosti námietok bráni aj materiálna stránka právoplatnosti súdneho rozhodnutia (v tomto prípade rozhodnutia o vyhovení námietkam), ktorá spočíva v záväznosti výroku rozhodnutia a jeho zásadnej nezmeniteľnosti prejavujúcej sa v prekážke brániacej novému prejednaniu veci (*impedimentum rei iudicatae*). Dôsledkom tejto vlastnosti súdneho rozhodnutia je nemožnosť preskúmania jeho vecnej správnosti v rámci konania o zastavenie exekúcie. Zastavenie exekúcie podľa § 50 ods. 5 Exekučného poriadku je obligatným následkom procesu námietkového konania, v ktorom sa námietkam vyhovel.

10. Vo svetle vyššie uvedeného neobstojí názor, podľa ktorého odklad vykonateľnosti predmetného rozhodnutia by musel viesť k zastaveniu exekúcie. V posudzovanej veci je za daných okolností namieste rozhodnúť len o odklade exekúcie do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom Krajskom súde pod sp.zn. 20S/4/2015.

11. Povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Ex. por. vyžaduje splnenie zákonnej domnienky, pre ktorú je možné dôvodne očakávať (t. j. dôvodne sa domnievať), že exekúcia bude zastavená. Preukázanie jej splnenia zaťažuje povinného. V tejto súvislosti sa od povinného očakáva, aby preukázal minimálne skutočnosť, že sa začalo konanie, ktoré môže viesť k zastaveniu exekúcie. Takouto skutočnosťou je vždy rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, resp. situácia, s ktorou odklad vykonateľnosti spája právo, napr. povolenie obnovy konania (§ 234 ods. 3 OSP). Takouto skutočnosťou však automaticky nie je akékoľvek súdne konanie začaté povinným, ktorým spochybňuje platnosť alebo účinky exekučného titulu (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 1/09-29 z 15.1.2009).

12. V posudzovanom prípade však rozhodnutím o odklade exekúcie bude rešpektovaný účel a zmysel príslušných ustanovení Exekučného poriadku. Tento postup nenaruša zmysel a účel inštitútu odkladu vykonateľnosti, pretože pokiaľ je povolený odklad výkonu exekúcie, je vylúčené, aby došlo k vytvoreniu stavu, ktorý je charakteristický tým, že nenávratne zmení postavenie povinného. Niet dôvodu, aby pri rozhodovaní o námietkach povinného v dôsledku existencie rozhodnutia tunajšieho krajského súdu o odklade vykonateľnosti rozhodnutia nadriadeného správneho orgánu mal exekučný súd dospieť k záveru o neprípustnosti exekúcie a potrebe jej zastavenia. Dôvody pre zastavenie predmetnej exekúcie môžu nastať až potom, čo na základe výsledku konania vedeného na tunajšom krajskom súde pod sp. zn. 20S/4/2015, predmetný exekučný titul natrvalo stratí atribúty vykonateľnosti i právoplatnosti.

13. Po konštatovaní vyššie uvedeného odvolací súd nemal inú možnosť ako uznesenie exekučného súdu - v časti - vo výroku, ktorým bolo vyhovené námietkam povinného, zrušiť a vec vrátiť okresnému súde na nové konanie.

K výroku, ktorým bolo vyhovené námietkam povinného proti predbežným trovám exekúcie

14. Vychádzajúc z odvolania oprávneného, ktorý sám uviedol, že podáva odvolanie proti „tomuto uzneseniu“ (výroky, ktorého citoval vyššie), pričom v dôvodoch sa zmieňoval, hoci bez bližších odvolacích argumentov, i o vyššie uvedenom výroku, odvolací súd vyhodnotil, že oprávnený napáda uznesenie v celom rozsahu.

15. Podľa ustanovenia § 202 ods. 2 O.s.p., účinného v čase vydania rozhodnutia, odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniam v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku, ak Exekučný poriadok neustanovuje inak. Z citovaného zákonného ustanovenia vplynulo, že odvolanie proti rozhodnutiam súdneho exekútora a exekučného súdu bolo prípustné len vtedy, ak to *expressis verbis* uvádza Exekučný poriadok.

16. V žiadnom z ustanovení Exekučného poriadku nie je uvedená výnimka z neprípustnosti odvolania proti rozhodnutiu, ktorým boli zamietnuté námietky povinného proti trovám exekúcie, resp. týmto

námietkam vyhovené nebolo. Neprípustnosť odvolania proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie je navyše výslovne zakotvená v ustanovení § 201 ods. 2 veta posledná Exekučného poriadku.

17. Keďže odvolanie proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka (proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa) nebolo podané oprávnenou osobou (oprávnený vzhľadom na to, že námietky proti trovám exekúcie nepodal a vyhovenie námietkam povinného sa ho nijako nedotýka a nespôsobuje mu žiadnu ujmu), nenastali účinky predpokladané ustanovením § 374 ods. 4 veta tretia O.s.p., účinného v čase rozhodovania exekučného súdu, podľa ktorého ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca. Preto o podanom odvolaní rozhodoval krajský súd, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené na základe podaného odvolania napadnuté uznesenie vo výroku, ktorým bolo vyhovené námietkam povinného proti trovám exekúcie, meritórne nepreskúmaval, ale odvolanie oprávneného bez ďalšieho odmietol podľa 386 písm. c) CSP pre neprípustný predmet odvolania.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).

Ak nebude povinnosť vyplývajúca z rozhodnutia okresného súdu v nadväznosti na potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu dobrovoľne splnená, možno sa domáhať výkonu rozhodnutia postupom podľa § 370 a nasl. CMP na súde príslušnom podľa miesta bydliska maloletého.